

Het parool van de hydroloog

Het is voor ieder mens, en dus ook voor iedere hydroloog - laten we die toch maar tot het mensdom rekenen - heel goed om af en toe existentiële vragen te stellen, zoals Wie ben ik? Wie wil ik zijn? of Waar sta ik voor? De antwoorden op deze vragen kun je zoeken in heilige en minder heilige boeken, romans, poëzie, preken, lezingen, gesprekken, conferences, traktaten, Google en ga zo maar door, maar ook in jezelf. Dat laatste gaat bijvoorbeeld heel goed op een bankje met uitzicht op een ondergaande zon.

In de komende tijd kunnen we ons geluk niet op met verkiezingsleuzen die ons moeten vertellen waartoe volksvertegenwoordigers op aarde zijn. Maar niet alleen politieke partijen, allerlei organisaties drukken graag kort en bondig hun bestaansrecht uit in *mission statements*. Niet zelden moet daar lang over vergaderd worden en het resultaat kan niet altijd bondig worden genoemd. Ondernemers lukt het vaak wel bondig samen te vatten waar ze voor gaan, al ontbreekt het hen nogal eens aan originaliteit. 'Uw partner in zonnepanelen', staat er dan op het busje, of 'Meer dan gevelreiniging'.

De Nederlandse Hydrologische Vereniging heeft geen mission statement, motto of parool. Stromingen heeft dat evenmin. Toch lijkt het me ook voor de NHV en Stromingen goed om je zo af en toe eens af te vragen wat je wilt zijn en waar je voor staat. Dat hoeft niet te ontaarden in een ronkend mission statement van de NHV. Dit redactioneel is niet de plaats om existentiële vragen aangaande de NHV en Stromingen te beantwoorden. Wat Stromingen betreft wil ik echter wel graag een paar suggesties doen voor een parool op het titelblad dat kort en krachtig uitdrukt wie wij zijn en waar we voor staan.

Ik was al namelijk vroeg vertrouwd met een parool, omdat wij vroeger thuis De Rotterdammer lasen, een dagblad dat behoorde tot het Trouw-kwartet. Bovenaan de voorpagina stond 'Standvastich is ghebleven mijn hert in teghenspoet'. En ik maar aan een hert met een gewei denken. Later begreep ik pas dat een hert tegenwoordig een hart is. Dit parool komt overigens uit vers 13 van het Wilhelmus. Dagblad Het Parool heeft als parool 'Vrij, onverveerd', uit het eerste vers van het Wilhelmus. Ondanks dat ik van Zuid-Hollands bloed ben en neutraal tegenover de koning van Hispanje sta, spreken beide parolen mij enorm aan. Vrije, onverveerde (niet-bange) hydrologen met een standvastig hart, bij zo'n club wil ik horen. Ik zou het zeer toejuichen als wij eens nadenken over een parool voor ons fraaie vaktijdschrift en doe een aantal voorstellen die ik put uit de vijftien verzen van het Wilhelmus:

- 1 'die oprecht zijt van aard'. Mooi! Wij willen toch achter de inhoud van Stromingen kunnen staan?
- 2 'dat ik u helpen mag'. Prachtig! Ons tijdschrift draagt toch bij aan oplossingen?
- 3 'mijn broeders, hoog van namen/hebben 't u ook verтоond'. Nee, die kan niet, al kwamen er wel namen van vakbroeders bij mij naar boven. Sorry, volgende:

- 4 'vrij onversaagd'. Ja, hier smul ik van, lijkt wel op die van Het Parool, maar dat vind ik helemaal niet erg.
- 5 'als een held zonder vrezen'. Als je held door hydroloog vervangt lijkt deze me ook mooi.
- 6 'de tirannie verdrijven'. We moeten het dan wel hebben over welke tirannie. Ik moet bijvoorbeeld aan de 'markt' denken, maar ik weet dat de meningen hierover uiteen kunnen lopen.
- 7 'zo heb ik moeten zuchten'. Het is waar, schrijven gaat niet zonder zuchten, zeker als je schrijft met MS Word. Over tirannie gesproken!
- 8 'had ik gern willen keren/van u dit zwaar tempeest'. Dat lijkt me meer een parool voor het KNMI.

Ik hoop dat ik u geïnspireerd heb om met een vrije, onafhankelijke en kritische geest, geheel in de traditie van Willem van Oranje, Marnix van Sint Aldegonde en Petrus Datheen, dit nummer te lezen. Tevens hoop ik dat u onversaagd, onverveerd en oprecht van aard kopij aanlevert voor volgende nummers. Wij waarderen dat, ook al heeft u zo moeten zuchten.

MK